

Stefan Boškočević (2001, Štrpce, Kosovo i Metohija) završio je Školu za tekstil i dizajn, smer grafički dizajn. Trenutno je student četvrte godine osnovnih akademskih studija, odsek vajarstvo i treće godine osnovnih akademskih studija, odsek grafički dizajn, na Fakultetu umetnosti Univerziteta u Prištini, sa privremenim sedištem u Zvečanu. Do sada je realizovao dve samostalne izložbe i učestvovao na više grupnih izložbi, likovnih kolonija i festivala u zemlji i inostranstvu, kao i u programu Erasmus + u Velikom Trnovu. Dobitnik je pohvale devete međunarodne izložbe malog formata „Impresije” i stipendista „Dositeje” Fonda za mlade talente Republike Srbije.

Stefan Boškočević

TAVAN

14 – 26. MAJ 2024.
GALERIJA DOMA OMLADINE BEOGRADA

Dom omladine Beograda
 Makedonska 22
 doinfo@domomladine.org
 www.domomladine.org

Za izdavača:
 Andrija Bojanić, v.d. direktora
Urednica programa:
 Marta Marković

Savet Galerije:
 Ana Veljković
 Saša Janjić
 Marko Lađušić
 Predrag Damjanović

Dizajn:
 Dom omladine Beograda
Štampa:
 Promo Print

TAVAN / Stefan Boškočević

Prostori prošlih vremena

Porodičnu arhivu koja čuva istoriju i privatnost jedne porodice mogu činiti razne stvari, od bitnih dokumenata, nakita, porodičnih fotografija na kojima se nalaze naši pretci kao i neke odložene stvari koje se više ne koriste. Obično se odlažu na neka skrivena, zaboravljena, mesta poput tavana i čuvaju duh jednog prošlog vremena. Upravo na takvo jedno mesto, tavan, skriven iza malih vrata na plafonu, kročio je Stefan Boškočević i pronašao zaboravljeni svet koji je kroz svoje radove želeo da nam prikaže.

U prvom delu ovog ciklusa motiv za svoje radove umetnik nalazi na porodičnim fotografijama snimljenih sredinom dvadesetog veka. Kao medij, Stefan bira grafiku, tačnije akvatintu koja, iako jedna od najzahtevnijih i kompleksnih tehnika, na pravi način može da prikaže patinu koja se na tim fotografijama nalazi. Trenuci koji su sa fotografija preneti na grafike ne predstavljaju neke velike ili grandiozne događaje, već trenutke svakodnevnog života na selu. Svakodnevne aktivnosti kao što je kosidba ili druženje u gradskoj kafani predstavljeni su kroz prizmu umetnika koji nije nostalgijom vezan za prikazano doba i daje jedinstven pogled na prošlost kroz ideju savremenog čoveka. Pored ljudi, Stefan na svojim grafikama predstavlja i ruralnu arhitekturu kao zapis tog vremena.

Sledeću celinu predstavljaju dekorativni svakodnevno ručno rađeni predmeti - miljei. Stefan ih prikazuje pojedinačno, usredsređujući se na prelepe detalje u izradi istih, i kao deo celine u enterijeru. Prikazuje ih na televizorima, ispod telefona, radija, odnosno značajnih predmeta u svakodnevnoj upotrebi u domaćinstvu. Dekorativni elementi raznovrsnih miljea prikazanih na Stefanovim grafikama daju uvid u majstorstvo izrade autora, vernost u izradi tekture tekstilnih elemenata koji podstiču gledaoca da ih dodirnu ili prizivaju nostalgичno sećanje na ove vanvremenske predmete. Tehniku koju Stefan primenjuje na grafikama u ovom ciklusu radova, on koristi u velikom obimu i danas. Velike kućne telefone sa analognim centralama zamenili su manji, prenosni, telefoni, glomazne televizore sa katodnim cevima zamenile su nove tehnologije poput LCD ili OLED televizora koje su omogućile veće i tanje ekrane sa manjom energetsom potrošnjom i živopisnijom slikom. Stari tehnološki predmeti koje Stefan prikazuje na svojim grafikama predstavljaju civilizacijski korak napred, dok savremene verzije predstavljaju unapređenje koje, bez obzira na impresivan skok u tehnologiji i

samom načinu upotrebe, verovatno neće ostati sačuvani da neke druge generacije nađu u zaboravljenom delu tavana.

Ono što ovu izložbu izdava je i sam način izlaganja dela, postavljena u škrinje za odlaganje oni skupa kreiraju i sam ambijent tavana. Tim postupkom čitav izložbeni prostor postaje tavan u koji publika ulazi i objedinjuje sve radove u jedno delo. Procesu istraživanja i ličnog doživljaja prostora umetnik dodaje i prerformans. Sedeći na merdevinama i crtajući skice na izložbi, on nastavlja sa razvijanjem koncepta ovih dela, jasno pokazujući publici da sada u ovom drugom prostoru u koji je preneo ambijent tavana, i dalje traži inspiraciju i motive. Izlaganjem i samom karakterističnom postavkom, Stefan jedan javni izložbeni prostor pretvara u privatni prostor tavana svoje porodične kuće, koji otvara ka publici. Publika samim ulaskom i prepoznavanjem motiva na delima, koje verovatno i sami poseduju u nekom kutku svoje kuće, postaju deo same izložbe. Posmatranjem i ulaskom u ovaj prostor umetnik je istakao pitanja na koje kroz dela i sam pokušava da da odgovor, da li je svakodnevni život nekada bio jednostavniji? Da li se u savremenom dobu u kome vlada konzumerizam i dalje poštuju iste vrednosti čuvanja? Na ta pitanja, svako od posetilaca mora sam da pronađe odgovore, bilo na ovoj izložbi ili podstaknut njome istraži skrivene prostore u svom domu i pronađe neke zaboravljene stvari koje i dalje čuvaju duh nekih prošlih vremena.

Una Đorđević, istoričarka umetnosti

